

отрубаю; Шж отсѣкатъ (дърводѣлци) зелен явор. Д. 64, 18. Младата мома му зеле, Рудото игнѣ закладе, Яворотъ дърво отсекле, Самурта калпакъ продале. М. 607. Го фатиха, му одсечеха Бѣли рѣце одъ иакъ тите. М. 114. Шж отсѣка до три главѣ. На отсѣче до три главѣ. Д. 14, 11, 16. 2) отчеканю, отчеканиваю (монету): Мѣдны парѣ имать една опрѣдѣленъ цѣнѣ само за онѣмъ дръжавѣ, за дѣто сѣ отсѣчени. Л. Д. 1873 р. 235, 13) рѣшу, рѣшаю: Само лѣкарътъ може да отсѣче да ли може да ся даде друга храна. *ib.* 70 р. 99. Что отсѣчени да свършиши веднага го свърши. П. 13. **Отсѣча ми умѣтъ (акѣдѣтъ)** *наше го отричаніе* мѣ: Всички разбиратъ работата, както имъ отсѣча самия умъ (насколько ума хватаетъ). Л. Д. 1876 р. 56. Мене ми и умѣтъ не отсѣча да мога да оправямъ такава работа (Да у меня и разума не хватитъ къ отправленію такой должности). Тб. 28. **Отсѣкъ са, Отсѣчамъ са** опускаю, опускаюсь, отнимуся, отнимаюсь: Рѣцѣтъ имъ са отсѣкоха (Рѣки опустили). Р. 146. Кѣлкого повече ни пристѣгаше неприѣтеля, толкова повече ни са отсѣчаха краката и не можахме да бѣгеме. *и*

Отсѣкъ м. св. Отсѣвамъ м. да. просѣю, просѣваю: Кѣту отсѣять попопальнѣтъ торни въщовы, полагать ги отъ додо и сѣять въ вторы. Пк. 109. Девоико, море девоико! Явъ сакамъ погана да мѣ сишъ, Безъ сито да го отсееши—Мома е била моштивѣ хитра, Брашно го е отсѣяла, Везъ сито го е отсѣяла. В. 53. Па е натерала у хамбаръ да влезе, Та да си извади до деветъ товари, — се бѣла пченица, И да е извади и да е одсее, Да ѣ лице нейзи напраши. *ib.* 323. Ретъ ми е рѣдила жито да отсѣеши, Пракъ да ѣ нападни, за да ми огарди. М. 151. Отсѣялъ си брашното (свършилъ си работатъ). Ч. 204. Нашии несаплѣе сѣ, „отъ просево брашно отсѣяни и сѣ студена вода замѣсени“, та единъ съ другъ ся не събиратъ и не приблизиватъ. Л. Д. 1869 р. 174.

Отсѣпкъ м. св. Отсѣпвамъ м. да. отолѣю, отливаю (о жидкости); отсыплю, отсыпаю (о сыпучихъ тѣлѣхъ): Когато една готвачка да си постои вода и послѣ да си отсѣпва по малко, наистина е едно мѣчно нѣщо. Л. Д. 1875 р. 104.

Отскѣнкъ м. св. Отскѣнамъ м. да. 1) отскочу, отскакиваю: Ако нѣкой да погледаше въ онова време на тоя турски пѣсъ, той би отскѣкналъ на страна отъ тоя човѣкъ, както отскачаше отъ лдовитѣте зѣме или отъ бѣшените кучета. К. III, 33. 2) отражаю: Свѣтлина та отскача отъ тѣхъ като отъ огледало. Л. Д. 1872 р. 103. — Слънце бѣ вече отскѣчило горѣ (поднялось высоко) и кирвантъ извираще са кадѣ боаза Мухла. Зк. 14.

Отскѣро, Отскѣрось нар. (син. одеѣ) недавно, съ недавняго времени: Новото отсѣѣленіе изнамѣрено отскѣро въ Парижъ. Л. Д. 1871 р. 201. По настъ бръбой отскѣро ся е разводилъ. *ib.* 74 р. 207.